

אמר להם הממונה פרק שלישי יומא לח.

מסורת הש"ס

(א) (תוספת' פ"ב ה"ד),
(ב) (נע"י ברייתא חזא)
חזקת חזא חזא כפי ראשון
הוא (נ"ד), (מדות פ"ב
ח"ב, ד' [א], [ב], ש"ס)
פ"ב ה"א (תוספת' פ"ב
ה"א) (ו) (נע"י יתרו),
(ע"ן הגדה ו' נע"י)
ותחלה ש"ס מה ששי"א,
(תוספתא פ"ב ה"ו)
(פ' פ"ב ה"א [תנן] כחמה
לא יותר מה' ותמנהו ודא
שלא תחא המלחאל אלא
כמי שהוא חסן ערוך כנס
ד"ס ענדר ענדר) (י' נע"י
לחא), (ז"ל כנסה ושקח
(כ"א ענדר)

הגהות הב"ח

(ב) נבי' כל מה שברא
הקב"ה לבטלו ברא
שומרו כל פעל' י' למעשה
ידי' וקשה להם להס'
טעם זה ח"ל משום
מחלה עקן דהוה ליה
צדקה דיקנות ואם חסר
צדקה מכל סתומיה חסר
צדקה פ' ה' דף י"ג:
(ג) ר"י ד"ה פרו בשירי
הכרתת קול: ד"ה
שהלכו כו' כמין חיה
מיתה או כמין שפיס
ורקתה היו יריסא לנפסא:
(ד) ד"ה בשמך יקראוך
כלומר לא ידאג וס'
על כרחם בשמך יקראוך
לעול ולירשע מחסור:

תום' ישנים

[illegible]

ואבא, ה"ר יוסף (א): עמוד נחש
מחזר למחזרה ולמיטב הארץ:
הקב"ה רוצה לתקן: שנאמר
זה אלה יתרת בעלמא דבעין
סגודו. פי' אותו עשב שבעה
עשן כנגדי אין הלשון מסיון

(6) ע"כ ש"ר לרף לו ע"ב. (ה) [ל"ל כשנפס]. (ז) ע"כ ש"ר לרף לו ע"ב. (ז) י"ל סתמו.

במירווינג'. אם לא שכן אחריו ראשי חיצות עד סוף המקרא ואת כ' שטית ואחריו ראשי חיצות עד סוף המקרא יתן ה' אותך ואחריו ראשי חיצות עד סוף המקרא ובזמני המים ואחריו ראשי חיצות ^א (ואם שכן אתה יתן ה' שטית); להפיל דלתפות. לשער המזרחת של העזרה ושל מנוסת היו: מחנול. שטרה: דלתפות לים. להלל

נמשול. עשרה: והטילו לים. להקל.
לנמלה. חזקה. וכרסה. חזקה: לנמלה.
ופורטיו' מקום שהספינות נמשכות שם
ליבשה. רפיטנו. לשון דלת שהוא
קל וזועק קול רופתו: אלא ברים ים
כבאילו כרתו ברית זו עם זו ויש
אומרים ברים ים: שפנו. כשהשיצו:
אוליגנפא. מוזקקת וכן שם מין נמשח
הוא נמשח קלל: בורני' בן לוי.
כנולדו מן הלוים: (י) פרק. הכרעת
קול ועימה: על מעשה הכהן. קושר
שם קולומסין גד' אצבעותיו ויכות
ב' יד' ארבע אמות אחד: גב'
לרדום. מן המער: שכללו. צללו

(א) לפיכך כל השערים שהיו במקדש נשתנו להיות
 אומרים (ז) מפני שנחישתן מוצהבת היתה ר' אליעזר
 כשל וזה: **מתני'** ואלו לגנאי של בית גרמו לא רצו
 ללמד על מעשה הקמורת הוגרם בן לוי היה יודע פ
 מעשה הכתב על הראשונים נאמר (זכר צדיק לברכ
 גרמו היו בקיאי' במעשה לחם הפנים ולא רצו ללמד
 והיו יודעין לאפות כמותן ולא היו יודעין לרדות כמות
 מבפנים ואופן מבפנים הללו פיתן מתעפשת והללו
 מה שברא הקב"ה לכבודו לחם שנאמר (יג) הנקרא
 לחם חכים ולא באו כפלו להם שברו וכאו בכל י
 ר' יהודה אומר בכל יום עשרים וארבעה והיום ארבע
 אמרו לחם יודעין היו של בית אבא שבת זה עתיד לי
 כוכבים בכך ועל דבר זה מוזכרין אותן לשבח מעולם
 לחם הפנים זה ניווין לקיים מה שנאמר (יהייתם נקיים
 הקמורת: ת"ר (י) בית אבטינס היו בקיאי' במעשה ה
 מאלכסנדראי של מצרים והיו יודעין לפטם כמותם
 ועולה כמקל של הללו מפציע לכאן ולכאן וכששמעו
 בראו שנאמר (יא) כל פעל ה' למענהו (יחזרו בית אבטי
 וכו' בכל יום היו נוטלי' שנים עשר מנה והיום עשר
 והיום ארבעים ושמונה אמרו לחם חכמים מה ראית ע
 ליתרב אמרו שמא ילמוד אדם שאינו מהוגן וילך ויעבו
 מעולם לא יצא כלה מבושמת מביתיהן וכשנשואין אי
 ממעשה הקמורת מתבסמין לקיים מה שנא' (יהייתם נקיי
 מהלך בדרך ומצאתי אחד מבני בניהם אמרתי לו אבות
 כבוד מקום במקומו ומיעט כבודם אמר ר' עקיבא (פעת
 ויאהר מבני בניהם לשדה ללקט עשבים וראיתי (ששש
 נזכרתי ומפני מה שחקת אמר לי שעתיד הקב"ה להחיות
 לי אמר לי שבועה היא בדיני שאין מראין אותו לכל אד
 שממני בידו אמרתי לו מאין אתה אמר לי מבית אבטינס
 כל זמן שבת אבא היו קיימין לא היו מוסרין אותו לחם
 דברי לפני ר"ע אמר לי מעתה אסור לספר בגנותו של

[illegible]

א"בסירוגין: ניקנור נעשו נסים לדלותיו: ת"ד⁶ מה נסים נעשו לדלותיו אמרו כשהלך ניקנור להביא דלותות מאלכסנדריא של מצרים בחזירתו עמד עליו נחשול שבים לטבעו נטלו אותה מהן והטילו לים ועדיין לא נח הים מועפו להטיל את חברתה עמד הוא וכרכה אמר להם חלילוני עמה מיד נח הים מועפו והיה מצטער על חברתה כיון שהגיע לנמלה של עכו היתה מבצבצת ויצאה מתחת דופני הספינה ויש אומרים בריה שבים בלעתה והקיאתה ליבשה ועליה אמר שלמה יקורות בתניו ארזים רהיטו ברותים אל תהיו ברותים אלא "ברית ים"

ז"ה חוץ משערי ניקנור מפני שנעשו בו נסים ויש
 נ יעקב אומר הנחת קלוניתא היתה והיתה מאירה
 ללמד על מעשה לחם הפנים של בית אבטינס לא רצו
 בשייר ולא רצה ללמד בן קמצר לא רצה ללמד על
 ועל אלו נאמר וישם רשעים ירקב: **גמ'** ת"ר בית
 שלחו חכמים והביאו אומנין מאלכסנדריא של מצרים
 שהללו מסיקין מבחוץ ואופין מבחוץ והללו מסיקין
 פתן מתעפשת כששמעו חכמים בדבר אמרו כל
 שמי לכבודי בראתו ויחזרו בית גרמו למקומן שלחו
 היו נוטלין שנים עשר מנה והיום עשרים וארבעה
 ושמונה אמרו להם חכמים מה ראיכם שלא ללמד
 רב שמא ילמוד אדם שאינו מהוגן וילך ויעבוד עבודת
 לא נמצאת פת נקיה ביד בניהם שלא יאמרו ממעשה
 ומישראל: של בית אבטינס לא רצו ללמד על מעשה
 קורות ולא רצו ללמד שלחו חכמים והביאו אומנין
 היו יודעין להעלות עשן כמותן של הללו מתמר
 חכמים בדבר אמרו **ס'** כל מה שברא הקב"ה לכבודו
 למקומן שלחו להם חכמים ולא באו כפלו להם שכן
 וארבעה ר' יהודה אומר בכל יום עשרים וארבעה
 ללמד אמרו יודעין היו של בית אבטינס שביטו זה עתיד
 עבודת כוכבים בכך ועל דבר זה מוכיזין אותן לשבח
 ממקום אחר מתנין עמה שלא תתבסס שלא יאמרו
 מה ומישראל תניא אמר ר' ישמעאל פעם אחת הייתי
 בקשו להרבות כבודן ורצו למעט כבוד המקום עכשיו
 אחת) סח לי ר' ישמעאל בן לוגא פעם אחת יצאתי אני
 ובכרה אמרתי לו מפני מה בבית אמר לי כבוד אבותי
 לנו ומפני מה נזכרת אמר לי מעלה עשן כנגדי הראהו
 אמר ר' יוחנן בן גורי פעם אחת מצאתי זקן א' ומגילת
 אני ומה בידך אמר לי מגילת סממנין הראהו לי אמר לי
 אדם ועכשיו הרי הוא לך והזהר בה וכשכנאתי וסחתי
 לו מבאן אמר בן עזאי בשמך יקראוך ובמקומך יושבוך
 ומשלך

כדי שלא יהיה המלאכה אלא במי שחפץ. מצלח עשן. הסם שנותן בקטורת ומעלה עשנה ולבאן. וכיון שההדי ר' יוחנן בן נורי מה שאל אורח זקן שהיה מבית אבטיס, א"ר עקיבא היתה אסורה לספר בגנותו. וכן אמר בן עזאי בשמך יקראוך ובמקומך יר

ס' אנל עבד אחר ששמו מעלה עפ"ן היו מציין אנשי אלכסנדריא שאל חומר בקטורת חייב מיתה
ה עפ"ן עומד לנגדו וכתובתה (דיומא ס"ג) כתוב רשמי כנגדו מיכיו אחת ספרים דגמרי גירסא
דומה שהגיונו עומד או רשמי לתתו הלשון וכדפרישית עיקר. ה"ד אלחנן;

עין משפט
נר מצוה

גו א מ"י פ"ז מהלכות
פ"ת הל' יד טוש"ע
י"ד פ"י רפג סעיף ג:
גו ב מ"י פ"ה מהל' בית
הבחינה הל' ה:

תורה אור השלם

1. קרות בתנו ארום
רהטנו ברוחם:
שם השיר: א ז
2. וזר צורח לברכה
ושם פשטנו ירקב:
משל: י
3. כל הנקרא בשמי
ולכבוד בראתו יצרתו
אף עשיתו:
4. ותבשש הארץ לפני
ואר חשבו והיה
קיום מה ומשלה
והיה הארץ הוא
לכם לאחיהם למה:
במדרש כל כב
5. כל פועל ללמדנו
וגם רשע ליום קצו:
משל: ז

הגהות מהר"ב
רנשבורג

(א) רש"י ד"ה בסיועין
וסי' (אם שכן ולא כי
שטית) ניב השיה יחזק
עשה חתנו דבור כפי
וקח אדלעזל כסוף העמוד
דלמור הש"ס אם שכן
מפסד רש"י דייטו שכן
דמחי ולא כי שטית דאם
שכן לא כחיז בקרא.
יעו"ש"י כי האמת שח:

לִטְוֵי רַעֲשׁׁי

פורט"ו (פור"ט). נמל.

מוסף רש"י

לכבודו. לשמחו (אבות פ"ד ה"ד).

רבינו חננאל

ואלו לגזא בית גמרא לא
רצו ללמד על מעשה לחם
הפרים. לאו הוי יורעם
לירדות. מן בן דין בשל
המחנה (תמיד פ"ו) וכמו
שאמרם צ"א ירדית הפת
(שבת קמ"ה) ואינא מלאכה
אביטנא דברים משוטיין הן.
בר קפצר לא רצה ללמד
על מעשה הכתב. מאי
מעשה הכתב (כן) המח
נטל ה' קרמלסין בה'
אצבעותיו ואם היתה תיבה
של ה' אוחיתו כותבת בה'
אחת. כל פעל ה' למענה.
ה' פעל ה' נתון הכמה
גיד מזה מזה למענה.

מקל שאינה מפצעת לכאן
כיון שכוונתם לשם שמים
ויבוא

למפריס שמונה זהם מעלה
ראשונה יש לפרש כדפרישית

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones